

Topologii fractale ale infinitului. Constantin Flondor în dialog cu Mirel Vieru

Casa Presei Libere, corp 2A
Bucuresti, Romania
contact@jeczagallery.com
jeczagallery.com

Perioadă | 6 Noiembrie, 2025 - 11 Ianuarie, 2026

Vernisaj | 6 Noiembrie, 18:00

Locație | Jecza Gallery Bucuresti (Casa Presei Libere, corp 2A)

Jecza Gallery are plăcerea de a vă invita la vernisajul „*Topologii fractale ale infinitului*”, expoziție ce îi aduce în dialog pe **Constantin Flondor** și **Mirel Vieru**, într-un concept curatorial semnat de Maria Rus Bojan.

Odată cu această expoziție, **Galeria Jecza deschide noul său spațiu din București**, alăturându-se Scânteia+ la Casa Presei Libere. Această inaugurare marchează începutul unei platforme curatoriale comune, menite să conecteze două spații complementare dedicate artei contemporane, printr-un program dinamic de expoziții și colaborări care vor aduce în dialog artiști, curatori și publicul din capitală.

Fotografie din cadrul primei expoziții organizate la București, „New Tenant | Sunshine Noir”, semnată Marius Bercea, mai 2025

“Expoziția a fost concepută ca o platformă de dialog intergenerațional, ce înscenează o conversație între doi artiști de vârste și sensibilități diferite, dar complementari în ce privește modul de investigare al dinamicilor și geometriilor complexe, ce reproduc la scară umană ordinea intrinsecă a universului. Articulată ca un spațiu ce privilegiază noi perspective de înțelegere, expoziția cartografiază topologiile fractale recurente din creațiile ambilor artiști, relevând procesul de transformare continuă al relației dintre idee și formă, în compoziții picturale ce reverberează semnificații universale.

În lucrările maestrului **Constantin Flondor**, natura însăși devine o desfășurare fractală - o evoluție ce se repetă neconținut printr-o expansiune infinită către noi tărâmurile cunoașterii. Construind o punte între realitatea imediată și universul nesfârșit, topologiile fractale prezente în picturile sale sunt reflecții abstracte ale unui proces creativ, bazat pe observațiile și cercetările sale îndelungate despre regulile și principiile matematice ce guvernează creșterea în natură.

Constantin Flondor, "Grădina și gospodăria neputinței", ulei pe panza, 130 x 180 cm, 2025

Încă de la începutul carierei sale, în anii 1960 și până azi, grădina este pentru Flondor teritoriul de experimentare al preocupărilor sale conceptuale, un topos al intersecțiilor privilegiate, unde geometriile mentale și reprezentările directe se împletesc în compoziții rafinate, de o estetică inconfundabilă.

Corpul de lucrări selectate pentru această expoziție reflectă curiozitatea permanentă a artistului de a contempla natura, de a lucra în natură și cu natura însăși, într-un demers de înțelegere profundă a ordinelor implicite și explicite ce reconstruiesc plenitudinea lumii prin înfășurări și desfășurări de sensuri noi.

O abordare similară o regăsim și în creațiile recente ale mai tânărului artist **Mirel Vieru**. Peisajele sale imaginează, aflate într-o evoluție continuă, surprind profunzimea și complexitatea infinită a fractalilor, producând imagini care evocă atât vastitatea cosmică, cât și detaliul microscopic.

Seria de lucrări din această expoziție combină fragmente vizuale, tăiate și recombuse, ale unor picturi anterioare, menite să chestioneze conceptul de „geometrie a incompletului”. Fiecare compoziție este rezultatul unui amplu proces de recompunere, relevând o geometrie instabilă, alcătuită din fragmente decupate și recontextualizate, unde timpul și spațiul se suprapun, iar sensul se multiplică. Fără să urmărească restaurarea unui întreg pierdut, artistul își propune o (re)construire a unei noi ordini vizuale, bazate pe însăși tensiunea dintre ruptură și continuitate.

Într-o epocă a relativismului și a nihilismului, aceste demersuri artistice de căutare a armoniilor universale devin unelte prețioase pentru reconfigurarea unei noi filosofii a sensului - una care celebrează deschiderea, pluralitatea și formele plenitudinii infinite. Fiecare pânză din această expoziție schițează o geometrie deschisă, un dialog între ceea ce a fost și ceea ce poate fi, între amintire și prezent, între formă și absență, unde ritmul și discontinuitatea devin principii de compoziție.

Mirel Vieru, "Discontinuitate, limita și fractură II", 170 x 130 cm, 2024

Fragmentul - nu este o lipsă, el conține în sine întregul, îl evocă, îl destabilizează. În această logică de reproducere infinită a topologiilor fractale, pictura acestor artiști articulează o veritabilă hartă a memoriei, o arhitectură a rupturii și o poetică a reconstrucției.”

text curatorial semnat de Maria Rus Bojan

Ne bucurăm să anunțăm că evenimentul se va desfășura în tandem cu expoziția organizată de Igloo, „25 de ani de arhitectură românească contemporană. O arhivă vizuală Igloo”, care se va deschide în aceeași seară, la ora 18:30, la spațiul alăturat Scânteia+.

Expoziția este realizată de Saint Gobain România, cu sprijinul Policolor România, iar la vernisaj ne bucurăm de susținerea: MUSO, Mellow Drinks, Normal Beer.

Partener de comunicare: 2Active PR.

Maria Rus Bojan este critic de artă și curator independent român, stabilită la Amsterdam. De-a lungul unei cariere de peste 30 de ani, Maria Rus Bojan a organizat proiecte internaționale care au inclus figuri seminale ale scenei artistice românești, precum Ana Lupaș, Cornel Brudașcu, Ion Grigorescu și Paul Neagu, contribuind totodată la debutul unora dintre cei mai de succes artiști ai noii generații, printre care Victor Man, Adrian Ghenie, Ciprian Mureșan și Alin Bozbiu.

Colaborarea sa de lungă durată cu artistul german Ulay (1943–2020) a dus la publicarea monografiei de referință *Whispers*, distinsă cu Premiul AICA Olanda în 2015. Ea a curatoriat prima retrospectivă internațională a lui Ulay la Centro Párraga Murcia în 2005 și a contribuit, în calitate de expert, la retrospectivile recente de la Schirn Kunsthalle Frankfurt (2016) și Stedelijk Museum Amsterdam (2020).

Maria Rus Bojan a fost co-curator al proiectului *Performing History*, prezentat în Pavilionul României la Bienala de la Veneția din 2011. Între 2017 și 2020, a curatoriat trei expoziții retrospective și a fost editoare a mai multor publicații dedicate renumitei artiste poloneze Magdalena Abakanowicz, incluzând o cercetare publicată despre lucrările acesteia din Colecția de Artă UNESCO.

Din 2008, Maria Rus Bojan conduce MB Art Agency, o platformă dedicată proiectelor curatoriale și consultanței artistice pentru arta din Europa de Est.

Constantin Flondor este o figură centrală a avangardei postbelice din România. El a fost co-fondator al colectivelor artistice 1+1+1 (1966–1969), Sigma (1969–1981) și Prolog (activ din 1985), grupuri care au explorat intersecțiile experimentale dintre artă, știință și pedagogie.

În calitate de director și co-fondator al unui program educațional progresist la Liceul de Artă din Timișoara (1969–1975), Flondor a contribuit la formarea unei noi generații de artiști, integrând matematica, cibernetica și principiile constructiviste în educația artistică vizuală. Din 1993, a fost de asemenea profesor invitat la școlile de vară din Beratzhausen, Germania, continuându-și angajamentul față de învățarea colaborativă și schimbul de idei.

Practica artistică a lui Flondor este profund influențată de gândirea constructivistă și de un interes riguros pentru sisteme și algoritmi. Atât în lucrările sale individuale, cât și în proiectele colective, fiecare element funcționează ca o unitate de date într-o ecuație vizuală amplă, rezultând compoziții simultan raționale și poetice.

Lucrările sale investighează adesea relația dintre formele para-arhitecturale și mediul lor, explorând modul în care structurile interacționează cu spațiul, lumina și percepția.

De-a lungul unei cariere de mai multe decenii, Flondor a reușit să unească arta, știința și pedagogia, propunând un model de practică artistică atât analitică, cât și contemplativă - o încercare de a descifra lumea, rămânând totodată deschis misterului ei.

Mirel Vieru trăiește și lucrează în Cluj-Napoca, unde a absolvit în 2004 Universitatea de Artă și Design, iar în 2006 a urmat studii de master cu bursă la Școala de Arte Plastice din Atena. Teza sa de doctorat reprezintă un studiu asupra ideii că arta și viața de zi cu zi în secolul XX sunt strâns legate. Dacă în trecut „marea artă” (împreună cu „marea metafizică”) purtau valori transcendente din abundență, în secolul XX acestea au devenit profund cotidiene.

Practica sa artistică este una profund reflexivă. Principalele teme care o structurează se conturează în jurul unor idei centrale: perechea de dihotomii ca modalitate esențială de definire a gândirii umane, tema limitei, tema pliului - o temă care explorează modul în care gândirea și spațiul se pliază împreună - și felul în care percepem spațiul.

Galeria Jecza: Fondată în 2011 la Timișoara de Sorina Ianovici-Jecza și Andrei Petru Jecza, galeria a devenit un reper pentru arta contemporană din anii 1960 până în prezent, cu o atenție specială asupra scenei locale din anii '60 și '70 (inclusiv Grupul Sigma), dar și asupra generațiilor emergente.

Încă de la început, galeria a manifestat o puternică înclinație spre scena artistică locală cu o importanță majoră în anii '60 și '70 (Grupul Sigma, printre altele). Aceasta reprezintă atât artiști și colective artistice, cât și figuri istorice, dar și personalități tinere și proeminente. Prin juxtapuneri curatoriale ale artiștilor din generații diferite, galeria încurajează proiecte de cercetare aprofundată asupra diverselor practici artistice.

Începând cu 2018, Andrei Jecza a preluat conducerea, recreând brandul galeriei și dezvoltând atât programul său, cât și lista de artiști reprezentați. Obiectivele pentru viitorul apropiat vizează atât menținerea focusului asupra spațiului est-european, cât și extinderea galeriei pe plan național și internațional. Începând cu anul 2025 galeria activează și în București în parteneriat cu Scânteia+ la Casa Presei Libere, inaugurând noul sediu permanent, cu această expoziție.